Prima instanță: Judecătoria Chișinău, sediul Centru, judecător Maria Muruianu

Dosarul nr. 2r-2153/25
(2-25134015-02-2r-06112025)

D E C I Z I E

5 martie 2026 **municipiul Chişinău**

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru

În componență:
Președintele completului, judecătorul: Eleonora Badan-Melnic
Judecătorii: Hristina Craveț şi Roman Pascari

soluționând fără citarea părților, recursul declarat de recurenta Maria Solomonenco împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 octombrie 2025, pronunțată la cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către Cotorobai Valentin, Cotorobai Victor și Cotorobai Xenia către Solomenco Maria privind încasarea cheltuielilor pentru revendicarea imobilului ocupat forțat, încasarea chiriei și a cheltuielilor de judecată,

C O N S T A T Ă:

Argumentele și soluția instanței de fond:

1. La 16.09.2025, avocatul Doina Ioana Străisteanu, în interesele reclamanţilor Cotorobai Valentin, Cotorobai Victor și Cotorobai Xenia, a depus cerere de chemare în judecată către Solomenco Maria cu privire la încasarea cheltuielilor pentru revendicarea imobilului ocupat forțat, încasarea chiriei pentru perioada anilor 2023-2025 și a cheltuielilor de judecată.
2. Concomitent cu cererea de chemare în judecată reclamanții au solicitat dispunerea asigurării acțiunii prin aplicarea sechestrului asupra bunurilor mobile, imobile și mijloacelor bănești ale pârâtei în limita valorii pretenţiilor din acţiune în mărime de 22932 euro și obligarea pârâtei să elibereze spaţiul de bunurile proprii prin evacuarea acestora din cont propriu, nu mai târziu de 15.10.2025, invocând prevederile art. 174-175, 177 CPC.
3. În motivarea cererii de aplicare a măsurilor de asigurare indică că dat fiind faptul că circumstanţele pe caz denotă o incertitudine privind asumarea răspunderii ce îi revine pârâtei ca urmare a acţiunilor sale ilegale, precum și a comportamentului acesteia de refuz constant, reclamanţii sunt îngrijoraţi și au temeri serioase că o eventuală hotărâre judecătorească nu va putea fi executată, iar ei în continuare vor

suferi pierderi financiare pentru că spaţiul este ocupat de bunurile pârâtei, imposibil a fi dat în chirie astfel și nici nu doreste să achite benevol sumele datorate.

4. Menţionează că criteriul raţionalităţii și a temeiniciei în cererea de asigurare este evident prezent pentru că faptele descrise și probate prin înscrisuri anexate la cererea de chemare în judecată care indică fără echivoc că pârâta nu doar că se eschivează de la răspundere, dar manifestă și un comportament lipsit de orice urmă de bună credinţă. Refuzul său constant de a achita chiria pe spaţiul de 49 m.p. folosit în interes personal, de a elibera de bunuri proprii imobilul care nu-i aparţine cu absolut nici un drept este urmat de o atitudine sfidătoare, exprimată printr-o atitudine de neglijenţă, de rea credinţă, ceea ce denotă fără dubiu lipsa oricărei intenţii reale de a plăti chiria aferentă perioadei de folosinţă abuzivă asupra imobilului. Dacă nu se intervine cu aplicarea sechestrului, există posibilitatea reală ca hotărârea judecătorească să nu fie niciodată executată. În același timp, reclamanţii sunt blocaţi în situaţia când spaţiul este ocupat cu bunurile pârâtei care refuză să le evacueze și asta împiedică în continuare folosirea spaţiului de către proprietari.
5. Solicită obligarea pârâtei să-şi evacueze bunurile pe cheltuiala proprie, fiind somată anterior să o facă, pârâta a refuzat. Drept consecinţă prin executorul judecătoresc a constatat situaţia şi a sigilat spaţiul, dar ca şi până la acest moment, datorită bunurilor aflate în spaţiul ocupat fără temei, reclamanţii nu-l pot valorifica (administra şi poseda). Asta aduce prejudicii continue reclamanţilor şi doar satisfacţie pârâtei care astfel, prin comportamentul său de rea credinţă, a blocat spaţiul şi orice drepturi asupra lui a reclamanţilor. De aceea solicită instanţei asigurarea acţiunii prin obligarea pârâtei să-şi evacueze bunurile proprii din spaţiul dat pe cheltuiala ei.
6. Mai menţionează că reclamanţii nu solicită decât aplicarea sechestrului pe bunurile ce aparţin pârâtei în limita sumei solicitate ce formează obiectul litigiului pe cererea depusă în judecată. Astfel că reclamanţii vor avea siguranţa că executarea va avea loc şi iniţierea acestui proces nu este în zadar. Reclamanţii au depus maximă diligenţă, au anexat toate probele în susţinerea pretenţiilor faţă de pârâtă şi este pregătită să probeze tot. Dacă măsurile de asigurarea nu vor fi aplicate, reclamanţii se pot trezi în situaţia în care toate acţiunile lor au fost în zadar, iar pârâta de facto a obţinut o îmbogăţire fără justă cauză prin folosirea imobilului de peste 10 ani, fără nici un drept.
7. Prin încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 octombrie 2025 a fost admisă parțial cererea cu privire la asigurarea acţiunii depusă de partea reclamantă în acţiunea intentată de Cotorobai Valentin, Cotorobai Victor şi Cotorobai Xenia către Solomenco Maria privind încasarea cheltuielilor pentru revendicarea imobilului ocupat forţat, încasarea chiriei şi a cheltuielilor de judecată. S-a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile şi imobile precum şi asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale pârâtei Solomenco Maria, în limita valorii

acţiunii în mărime de 22 932 (douăzeci şi două mii nouă sute treizeci şi doi) Euro. S-a respins ca neîntemeiată cerinţa cu privire la asigurarea acţiunii prin obligarea pârâtei să-şi evacueze bunurile proprii din spaţiul dat pe cheltuiala ei. S-a explicat reclamanţilor că, potrivit prevederilor art. 27 alin. (1) Cod de executare, documentele executorii, eliberate de instanţa de judecată, prin care s-a dispus aplicarea măsurilor de asigurare se pun în executare prin intermediul executorului judecătoresc.

Poziția părților în instanța de recurs:

8. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, la 24 octombrie 2025 Maria Solomonenco a declarat recurs împotriva încheierii Judecătoriei Chișinău sediul Centru din 7 octombrie 2025, solicitând admiterea recursului, casarea încheierii Judecătoriei Chişinău, sediul Centru din 07.10.2025 cu emiterea unei noi decizii prin care cererea înaintată de către reclamanţi privind asigurarea acţiunii să fie respinsă ca fiind neîntemeiată.
9. În argumentarea cererii de recurs, Maria Solomonenco a invocat că interpretând prin coroborare prevederile legale, identifică că legiuitorul pune în sarcina justiţiabilului de a motiva necesitatea aplicării măsurii de asigurare, totodată, obligaţia de motivare a actului judecătoresc mai ales în partea ce ţine de asigurare acţiunii îi revine instanţei de judecată.
10. Mai mult, această motivare trebuie să fie însoţită de probe pertinente şi concludente legate nemijlocit de necesitatea aplicării acestei măsuri de asigurare. La caz, identifică că reclamanţii în cererea de chemare în instanţa de judecată, nu motivează acest capăt de cerere prin prisma anumitor probe pertinente cum ar fi Contract de locatiune, declaraţie pe propria răspundere a recurentei etc. Este inexplicabilă poziţia instanţei de a admite asigurarea acţiunii fără o motivare din partea reclamanţilor a necesităţii aplicării acestei măsuri asigurătorii. Or, art. 177 din CPC, îl obligă pe reclamant să îşi motiveze cererea. Mai mult, instanţa în conţinutul hotărârii, altceva decât anumite presupuse şi alegaţii incerte, nu invocă şi nu se referă la nimic, instanţa *inter alia* s-a limitat la indicarea anumitor concluzii generale oferite de literatura de specialitate şi practica judiciară referitor la scopul măsurilor de asigurare. Or, concluziile instanţei precum că o eventuală hotărâre judecătorească nu ar putea fi executate sunt pur declarative şi transcrise la general din practica CtEDO, fără a fi raportate în concret la speţa examinată. Mai mult decât atât, necesită a fi relatat faptul că recurenta este asociată şi administrator al SRL „Alfa-Agil”. La materialele cauzei nu există nicio probă că în ultimii 3 ani recurenta sau SRL „Alfa-Agil” s-a aflat în acea încăpere.
11. Menționează că reclamantul Cotorobai Valentin este socrul fiicei recurentei, Reşelian Carolina, care în baza procurilor ia oferit dreptul ultimei să administreze încăperea nelocativă, inclusiv lăsând la discreţia ei transmiterea în locaţiune încăperea. La caz, necesită a fi precizat faptul că încăperea ce face obiect al litigiului este transmisă în posesie şi folosinţă în bază de contract de locaţiune din

20 august 2025 companiei SRL ”Alfa-Agil”, iar recurenta nu are nicio tangenţă cu acest bun.

12. Mai mult, potrivit actului de constatare a faptelor şi stărilor de fapt nr. 12 din 26.08.2025 a executorului judecătoresc Corneliu Vînaga, anexat de reclamanţi la cererea de chemare în judecată, se constată că în încăperea cu nr. cadastral 0100510.363.01.018 din strada Alba-Iulia 75, mun. Chisinău se afla secretara „Alfa-Agil” SRL şi bunurile întreprinderii. Potrivit actului de constatare a faptelor şi a stărilor de fapt cu nr. 011a-10/2025 din 26.08.2025, executorul judecătoresc Anghel Valentina a constatat că în încăperea situată pe adresa: mun. Chisinău, str. Alba Iulia 75, cu intrare separată din stradă, este îngrădit accesul administraţiei SRL „Alfa-Agil”, care îşi desfăşoară activitatea la adresa indicată. Respectiv nu este clar cum instanţa a stabilit legătura cauzală dintre recurentă şi această încăpere atâta timp cât la materialele cauzei există probe care atestă că „Alfa-Agil” SRL s-a aflat în acea încăpere şi nu 3 ani dar câteva zile.

13. Consemnează recurenta că, valoarea acţiunii nu corespunde cu valoarea chiriei rezultată din contractul de locaţiune. Or, locaţiunea este fără plată. Precizează că recurenta nu are nicio datorie faţă de intimaţi, deci nici măsuri asigurătorii sub formă de sechestru nu pot fi aplicate acesteia.

14. În continuare, explică că scopul reclamanţilor este de a crea recurentei şi companiei „Alfa-Agil” SRL dificultăţi în desfăşurarea activităţii în contextul în care, reclamantul Valentin Cotorobai a însuşit în mod fraudulos anumite mijloace financiare de la recurenta Maria Solomonenco, în baza unui Contract de arvună în anul 2015, unde ultimul s-a declarat proprietar al bunului încăperea nelocativă cu nr. cadastral 0100510103055018, a promis recurentei că va înstrăina o suprafaţă de 24% din acel bun, dar, în final, a primit arvuna (a estorcat suma de bani) şi a dispărut, ca ulterior să se stabilească că ultimul nici nu putea înstrăina acel bun, din motiv că deja a înstrăinat anumite cote părţi din acel bun încă în anul 2014, la coreclamanţii din prezentul proces, fapt atestat prin extras din registrul de stat a bunurilor imobile anexat la prezentul recurs. Scopul acţiunii reprezintă intimidarea recurentei în contextul acţiunilor ilegale comise de către reclamantul Valentin Cotorobai în raport cu pârâta Maria Solomonenco.

15. Coreclamanţii acţionează în cârdăşie cu Valentin Cotorobai, or, nu este exclus faptul că ei tot au fost implicaţi la acţiunile ilegale de estorcare a banilor de la Maria Solomonenco. La caz, reclamanţii şi-au exercitat dreptul de aplicare a măsurii de asigurare anume cu scopul de a prejudicia şi a dăuna pârâtului şi companiei „Alfa-Agil” SRL. Or, suma pe care reclamantul o solicită este una inventată fără un suport legal sau contractual.

16. În primul rând, pe bunurile care nu participă nemijlocit în producţie: valori mobiliare, mijloace băneşti (în monedă naţională şi în valută străină, inclusiv în numerar), autoturisme, obiecte de design din oficii şi alte bunuri. În al doilea rând, pe produsele finite (mărfuri), precum şi pe alte bunuri materiale care nu participă nemijlocit în procesul de producţie şi care nu sânt destinate utilizării nemijlocite în

producţie. În al treilea rând, pe bunurile imobiliare, precum şi pe materia primă, materiale, maşini, unelte, utilaje, instalaţii, echipamente şi alte mijloace fixe, destinate utilizării nemijlocite în producţie. În al patrulea rând, pe bunurile predate unor alte persoane.

17. În speţă această prioritate legală nu a fost respectată de către instanţa de judecată, din cuprinsul încheierii nu este clar care a fost motivul ignorării art. 176 din CPC şi aplicării sechestrului direct pe bunurile imobile ale pârâtului. Măsura aplicată de către instanţa de judecată este neproporţională. Or, conform art. 27 alin. (4) din Codul de Executare, executorul judecătoresc aplică măsurile de asigurare a acţiunii în limitele valorii revendicărilor din acţiune.

18. Prin urmare constată ilegală şi neproporţională măsura de asigurare aplicată în raport cu pârâtul. Astfel, solicită instanţei de recurs să caseze integral încheierea contestată.

19. Prin încheierea contestată instanţa a admis o ingerinţă în dreptul de proprietate a recurentei fără o motivare clară şi accesibilă, motiv ce oferă temei instanţei de recurs să anuleze această încheiere. Din conţinutul încheierii nu este clar de ce a fost admisă o asemenea ingerinţă în dreptul de proprietate, nu este clar necesitatea aplicării acestei ingerinţe şi rezonabilitatea, astfel, instanţa a admis o ingerinţă în dreptul de proprietate fără a argumenta necesitatea, rezonabilitatea acesteia, fapt ce contravine practicii CtEDO.

- Într-o altă ordine de idei, invocă pct. 32 din Hotărârea Plenuiui Curţii Supreme de Justiţie a RM nr. 32 din 24.10.2003, care explică că ţinând cont de faptul că temeiurile asigurării acţiunii nu sânt enumerate expres în art. 174 CPC al RM, urmează ca judecătorul să stabilească necesitatea aplicării măsurilor de asigurare. La pronunţarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, instanţele vor verifica: raţionalitatea şi temeinicia cerinţelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor asigurătorii; dacă există periculum in mora (pericol de dispariţie, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între interesele părţilor cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terţi în cazul aplicării măsurilor de asigurare.

20. Respectiv, atrage atenţia, că instanţa de fond la momentul luării decizie de admitere a cererii de asigurare nu a examinat aplicarea sau neaplicarea măsurii de asigurare prin prisma pct. 32 din Hotărârea Plenului CSJ, şi respectiv a emis un act ilegal ce cauzează prejudicii recurentului.

21. Or, reieşind din încheierea contestată nu este clar care este acel pericol de dispariţie, înstrăinare a bunurilor, nu este clar unde este prejudiciul. Totodată, din încheiere nu este clar de ce o eventuală hotărâre judecătorească nu va putea fi executată pentru viitor dacă aceste interdicţii nu vor fi aplicate şi în final din conţinutul încheierii contestate nu poate fi desprins în mod cert scopul aplicării acestei măsuri de asigurare, iar, aceste neclarităţi au apărut exclusiv din

considerentul că instanţa nu a motivat încheierea si reclamantul nu a probat necesitatea aplicării acestor măsuri de asigurare şi scopul acestora.

22. A mai relatat că, Curtea Constituţională, în Hotărârea nr. 18 din 11.12.2012, a statuat că concomitent, pentru a evita abuzurile nejustificate din partea reclamantului, judecătorului i se oferă posibilitatea de a aprecia întinderea şi caracterul real, ireversibil al prejudiciului, a cărui producere iminentă este invocată de reclamant. În această ordine de idei, Curtea observă că, potrivit art. 177 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cererea de asigurare a acţiunii se indică motivele şi circumstanţele pentru care se solicită asigurarea acţiunii. Astfel, legiuitorul a pus în sarcina solicitantului prezentarea unor probe pertinente, care ar justifica necesitatea asigurării acţiunii. În acest context, Curtea menţionează că măsurile provizorii aplicate în fiecare caz separat de către instanţa de judecată ţin de substanţa obiectului acţiunii. Instanţa urmează să dispună măsura provizorie, care menţine starea de fapt pe durata examinării cauzei, în circumstanţe, în care în mod plauzibil există riscul unei pagube ireparabile.

23. Aşadar, ţinând cont de faptul că nu sunt identificate anumite circumstanţe plauzibile, instanţa în cuprinsul încheierii nu face trimitere la anumite probe ce ar demonstra necesitatea aplicării măsurii de asigurare şi nemijlocit nu demonstrează riscul de neexecutare a unei eventuale hotărâri judecătoreşti şi nu a specificat acel risc care ar duce la riscul apariţiei unei pagube ireparabile, consideră că încheierea contestată este neîntemeiată şi pasibilă de a fi casată.

Aprecierea instanței de recurs:

24. *Analizând legalitatea și temeinica încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de participanții la proces și a materialelor din dosar, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru conchide că recursul este neîntemeiat și pasibil de a fi respins, cu menținerea încheierii instanței de fond, din motivele ce succed.*

25. În conformitate cu art. 426 alin. (3) Cod de procedură civilă, recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

26. Conform art. 427 lit. a) Cod de procedură civilă, instanța de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să respingă recursul și să mențină încheierea.

27. În acord cu prevederile art. 174 Cod de procedură civilă, la cererea participanților la proces, judecătorul sau instanţa dispune în aceeaşi zi aplicarea sau neaplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii. Asigurarea se admite în orice fază a procesului pînă la etapa în care hotărârea judecătorească devine definitivă, în cazul în care neaplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii ar face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.

28. În temeiul art. 175 alin. (1) lit. a) și c) Cod de procedură civilă, în vederea asigurării acţiunii, judecătorul sau instanţa este în drept să pună sechestru pe bunurile sau pe sumele de bani ale pârâtului, inclusiv pe cele care se află la alte persoane; să interzică altor persoane săvîrşirea unor anumite acte în privinţa obiectului în litigiu, inclusiv transmiterea de bunuri către pârât sau îndeplinirea unor alte obligaţii faţă de el.
29. Articolul 177 alin. (1) Cod de procedură civilă, statuează că în cererea de asigurare a acțiunii se indică motivele și circumstanțele pentru care se solicită asigurarea acțiunii.
30. În acest context, Colegiul judiciar notează că asigurarea acțiunii civile constă dintr-o totalitate de măsuri silite temporare, dispuse de către judecător sau instanța de judecată la solicitarea părții interesate, menite să garanteze executarea efectivă a unei hotărâri judecătorești definitive și aceste măsuri au următoarele particularități: sunt urgente; au un caracter temporar; au drept scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitantului; urmează să fie în concordanță cu obiectul acțiunii.
31. Indiferent de forma aplicabilă, măsura asiguratorie ține de substanța obiectului acțiunii, judecătorul urmând să o dispună doar în cazul în care, în mod plauzibil, se afirmă un risc al unei eventuale imposibilități de executare, sarcina probațiunii întru aplicarea măsurii de asigurare fiind pusă pe seama solicitantului, care urmează să prezinte probe pertinente și să justifice necesitatea asigurării acesteia, iar aprecierea pericolului ținut de substanța obiectului acțiunii este la latitudinea instanței de judecată.
32. Astfel, Colegiul subliniază că pentru a dispune aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii nu este suficientă acceptarea spre examinare a cererii de chemare în judecată cu caracter patrimonial, ci este necesar ca judecătorul sau instanța de judecată să stabilească, în baza probelor și argumentelor prezentate de reclamant, că neluarea unor astfel de măsuri ar putea face imposibilă executarea hotărârii judecătorești.
33. În această ordine de idei, Colegiul reține că stabilirea oricărei restricții față de pârât, prin măsurile de asigurare a acțiunii, se permite doar în cazuri excepționale, în baza unor temeiuri expres prevăzute de Codul de procedură civilă.
34. Colegiul relevă că, la pronunțarea încheierii privind aplicarea măsurilor de asigurare sau neaplicarea acestora, judecătorul urmează să verifice: raționalitatea și temeinicia cerințelor solicitantului despre aplicarea măsurilor de asigurare; probabilitatea cauzării unui prejudiciu solicitantului în cazul neaplicării măsurilor de asigurare; dacă există pericolul *in mora* (pericol de dispariție, degradare, înstrăinare, risipire a bunului sau proastă administrare); asigurarea unui echilibru între părțile cointeresate; preîntâmpinarea atingerii intereselor publice sau a intereselor unor terți în cazul aplicării măsurilor de asigurare; în ce măsură modalitatea de asigurare a acțiunii solicitate este în corelație cu obiectul acțiunii

înaintate și dacă aceasta va asigura realizarea de facto a scopului măsurilor de asigurare.

35. Analizând încheierea supusă recursului, materialele cauzei, motivele invocate de recurenta Maria Solomonenco, Colegiul costată că, instanța de fond corect a reținut starea de fapt și corect a aplicat cadrul legal situației.
36. Colegiul notează că prin acțiunea înaintată împotriva Maria Solomonenco, reclamanții Cotorobai Valentin, Cotorobai Victor și Cotorobai Xenia au solicitat cheltuielilor pentru revendicarea imobilului ocupat fortat, încasarea chiriei pentru perioada anilor 2023-2025 si a cheltuielilor de judecată.
37. În speță, Colegiul notează că asigurarea acțiunii este necesară pentru a evita înstrăinarea bunurilor deținute cu drept de proprietate de către pârâta-recurentă Maria Solomonenco, iar ca consecință la imposibilitatea executării unei eventuale hotărâri judecătorești de admitere a acțiunii.
38. Colegiul civil reține că prima instanță corect a ajuns la concluzia de a admite solicitarea avocatului reclamanților și a aplicat sechestru asupra bunurilor mobile şi imobile precum şi asupra mijloacelor financiare aflate în conturile bancare ale recurentei Solomenco Maria, în limita valorii acţiunii în mărime de 22 932 (douăzeci şi două mii nouă sute treizeci şi doi) Euro. Or, oportunitatea și necesitatea instituirii măsurilor de asigurare se confirmă prin existența riscului imposibilității punerii în executare a eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.
39. Instanța de fond, adoptând soluția respectivă, a reieșit din obiectul acțiunii, circumstanțele cauzei, natura pretențiilor formulate, comportamentul pârâtului și urmare a acestor date, corect a concluzionat asupra existenței unui risc de a nu fi executată eventuala hotărâre. Or, în speță, există un pericol real şi iminent de imposibilitate a executării eventualei hotărâri judiciare de admitere a acțiunii.
40. Colegiul judiciar reliefează că la caz, măsurile de asigurare sunt proporționale, adică ingerințele în drepturile recurentei Maria Solomonenco sunt echilibrate într-o măsură rezonabilă de protecția anticipată a drepturilor reclamanților/intimați, scopul acestora fiind de a conserva o anumită situație legală sau de fapt pentru a proteja drepturile părților interesate.
41. Prin urmare, Colegiul nu va accepta motivele invocate de recurenta Maria Solomonenco cu privire la netemeinicia aplicării măsurilor de asigurare a acțiunii, or, prima instanță nu a acționat arbitrar ci, având la bază prevederile legale, a instituit o măsură provizorie, de limitare temporară, urmărind scopul conservării patrimoniului pârâtei Maria Solomonenco, pentru a asigura executarea eventualei hotărâri judecătorești.
42. Este de menţionat, că măsurile de asigurare a acţiunii nu privează proprietarul de dreptul de proprietate asupra bunurilor sale, ci doar instituie restricţii privind înstrăinarea acestora altor persoane. Aplicarea măsurilor de asigurare a acţiunii nu perturbă posesia şi deţinerea bunurilor de către proprietar, are un caracter temporar şi are ca scop apărarea drepturilor patrimoniale ale solicitanților.

43. În cumulul celor expuse, Colegiul reține că, în speță, sunt întrunite exigențele de necesitate și rezonabilitate a măsurilor de asigurare.
44. Pe cale de consecință, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru consideră că prima instanță având în susținere cadrul legal aplicabil speței, corect a ajuns la concluzia de a admite parțial cererea depusă de avocatul reclamanților, cu privire la aplicarea măsurilor de asigurare a acțiunii.
45. Distinct de cele enunțate, Colegiul judiciar remarcă că recurenta nu a invocat careva temeiuri de casare a încheierii contestate, or, aceasta au reprodus normele de drept cu privire la asigurarea acțiunii, cât și a adus argumente ce țin de fondul cauzei, însă, prin prezenta decizie Colegiul nu examinează fodul cauzei.
46. La acest capitol, Colegiul civil notează că nu este suficientă simpla expunere a circumstanţelor faptice ale cauzei, fiind necesară motivarea recursului cu indicarea amănunțită a motivelor de netemeinicie pe care se întemeiază, precum şi dezvoltarea lor.
47. Motivarea recursului presupune nu doar exprimarea nemulțumirii faţă de actul de dispoziţie pronunţat de prima instanţă, ci expunerea tuturor motivelor pentru care, din punctul de vedere al părţii, instanţa a pronunţat o încheiere neîntemeiată. Condiţia legală a expunerii motivelor de recurs implică determinarea greşelilor anume imputate primei instanţe, o justă argumentare a criticii în fapt și în drept, precum şi indicarea probelor pe care se bazează.
48. Abordarea recurentei în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția primei instanțe, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune casarea actului de dispoziție.
49. Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Maria Solomonenco.
50. Reieşind din faptul, că încheierea contestată a fost adoptată cu respectarea normelor de drept procedural și material, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții de Apel Centru a ajuns la concluzia că recursul declarat de Maria Solomonenco urmează a fi respins ca neîntemeiat, cu menținerea încheierii Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 octombrie 2025.
51. În conformitate cu art. 425, art. 427 lit. a), art. 428 Cod de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curţii de Apel Centru,

D E C I D E:

Se respinge recursul declarat de Maria Solomonenco.

Se menține încheierea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 7 octombrie 2025, pronunțată la cererea de asigurare a acțiunii înaintată de către Cotorobai Valentin, Cotorobai Victor și Cotorobai Xenia către Solomenco Maria privind încasarea

cheltuielilor pentru revendicarea imobilului ocupat forțat, încasarea chiriei și a cheltuielilor de judecată.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecătorul: Eleonora Badan-Melnic

Judecătorii: Hristina Craveț

Roman Pascari